DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 25 lutego 1956 r. Nr 2 Poz. 12—17

TREŚĆ

12

ZARZĄDZENIE Nr 8

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 3 stycznia 1956 r.

w sprawie uruchomienia stacji przemiału żużla granulowanego na cement plastyczny.

(L. dz. PM/200/5/56)

Realizacja prac związanych z budową i uruchamianiem stacji przemiału żużla granulowanego na spoiwo plastyczne, wykonywanych w związku z uchwałą Nr 96 Prezydium Rządu z dnia 26 lutego 1954 r. w sprawie gospodarki żużlem wielkopiecowym przebiega w sposób niezadawalający.

W celu zabezpieczenia tych prac, zarządza się, co następuje:

§ 1. Zobowiązuje się zjednoczenia budownictwa miejskiego (ZBM) do wybudowania w ramach planów inwestycyjnych 1956 r. stacji przemiału żużla granulowanego na mokro, zwanych dalej stacjami przemiału w następujących betoniarniach:

1) ZBM — Poznań — w betoniarni Poznań
2) ZBM — Nowe Tychy — w betoniarni Nowe Tychy
3) ZBM — Jelenia Góra — w betoniarni Swiebodzice
4) ZBM — Łódź — w betoniarni w Łodzi
5) ZBM — Stalinogród — w betoniarni w Dąbrowie Górniczej
6) ZBM — Nowa Huta — w betoniarni w Nowej Hucie oraz
7) ZBM — Bytom — w wytwórni żużlo-bloków w Bytomiu.

§ 2. 1. Zobowiązuje się Biuro Projektów Zaplecza Technicznego (BPZT) do wykonania następujących prac związanych z budową stacji przemiału:

a) opracowania w terminie do dnia 15 marca 1956 r. dla stacji wymienionych w § 1 pkt 1) -6) pełnej dokumentacji stacji przemiału na podstawie dokumentacji opracowanej przez Biuro Studiów i Projektów Prefabrykacji Przemysłowej dla wytwórni w Janikowie;
b) opracowania i przesłania Zarządowi Maszyn i Urządzeń, Departamentowi Produkcji Pomocniczej oraz zleceniodawcom wymienionym w § 1 pkt 1) -7) w terminie do dnia 20 stycznia 1956 r. zestawienia urządzeń współpracujących z młynem wraz z niezbędną dokumentacją;
c) opracowania i przesłania zleceniodawcom oraz Departamentowi Produkcji Pomocniczej do dnia 20 stycznia 1956 r. zestawienia materiałów budowlanych potrzebnych do budowy stacji przemiału;
d) przyjęcia i wykonania nadzoru autorskiego nad budową stacji przemiału wymienionych w § 1 pkt 1) -6).

2. Zobowiązuje się Przedsiębiorstwo Geologiczno-Fizjograficzno-Geodezyjne Budownictwa Miejskiego „Geoprojekt" do wykonania na zlecenie BPZT w terminie do dnia 31 stycznia 1956 r. badań wytrzymałościowych gruntu, związanych z budową stacji przemiału wymienionych w § 1 pkt 1) -6) oraz obiektów wymienionych w § 1 pkt 7) na zlecenie ZBM — Bytom.

3. ZBM Bytom w terminie do dnia 15 stycznia 1956 r. przystosuje bez zmiany technologii, dokumentację techniczną wytwórni w Janikowie dla potrzeb wytwórni żużlopustaków w Bytomiu w zakresie instalacji młyna i podawania papki.

§ 3. 1. Zobowiązuje się zjednoczenia budownictwa miejskiego, wymienione w § 1, do wykonania następujących czynności związanych z budową stacji przemiału:

a) zawarcia w terminie do dnia 20 stycznia 1956 r. z BPZT umowy na opracowanie adaptacji dokumentacji stacji przemiału;
b) przygotowania na podstawie zestawienia, o którym mowa w § 2 ust. 1. lit. c), materiałów budowlanych potrzebnych do budowy stacji przemiału;
c) zawarcia w termnie do dnia 20 stycznia 1956 r. porozumień wstępnych z podwykonawcami na wykonanie robót instalacyjnych przy budowie stacji przemiału, a w terminie do dnia 15 lutego 1956 r. zawarcie umów z tymi podwykonawcami;
d) opracowania w terminie do dnia 20 marca 1956 r. szczegółowego planu organizacji robót, przyjmując termin zakończenia robót budowlano-montażowych na dzień 15 czerwca 1956 r. oraz przesłania go do Departamentu Produkcji Pomocniczej w terminie do dnia 22 marca 1956 r;
e) włączenia do planu produkcji podstawowej ZBM budowy stacji przemiału.

2. Zobowiązuje się ZBM — Bytom do zakończenia montażu stacji przemiału w terminie do dnia 15 lutego 1956 r.

3. Zjednoczenia budownictwa miejskiego, wymienione w § 1, opracują plany produkcji cementu plastycznego na rok 1956 z podziałem na kwartały i miesiące i przedstawią za pośrednictwem właściwych centralnych zarządów do zatwierdzenia Departamentowi Produkcji Pomocniczej w terminie do dnia 1 kwietnia 1956 r.

§ 4. Zobowiązuje się Dyrektora Centralnego Zarządu Budownictwa Wiejskiego do złożenia w terminie do dnia 20 stycznia 1956 r. w Departamencie Produkcji Pomocniczej szczegółowego harmonogramu prac związanych z zakończeniem robót budowlano-montażowych zakładów w Mogilnie.

§ 5. Departament Inwestycji zabezpieczy w Planie Inwestacyjnym 1956 r. potrzebne środki inwestycyjne na budowę stacji przemiału, o których mowa w § 1, i spowoduje uruchomienie ich do dnia 25 stycznia 1956 r.

§ 6. 1. Zarząd Maszyn i Urządzeń zabezpieczy dostawę urządzeń współpracujących, o których mowa w § 2 ust. 1. lit. b), w terminie do dnia 1 kwietnia 1956 r.

2. Zarząd Maszyn i Urządzeń dostarczy w terminie do dnia 15 marca 1956 r. urządzenia dźwigowe niezbędne do montażu młynów.

§ 7. 1. Centralny Zarząd Zaopatrzenia zabezpieczy dostawę materiałów do stacji przemiału stosownie do zapotrzebowań zjednoczeń budownictwa miejskiego.

2. Centralny Zarząd Zaopatrzenia na podstawie zatwierdzonych planów produkcji stacji przemiału zabezpieczy dostawę odpowiednich ilości surowców.

§ 8. 1. Zobowiązuje się Dyrektora Centralnego Zarządu Biur Projektowych do przeprowadzenia kontroli wykonania zadań, o których mowa w § 2.

2. Zobowiązuje się Dyrektorów Centralnych Zarządów Budownictwa Miejskiego: Śląsk, Zachód, Północ i Południe do dokonywania inspekcji budowy stacji przemiału oraz kontroli przebiegu robót zgodnie z harmonogramem.

§ 9. Zobowiązuje się Departament Produkcji Pomocniczej do bezpośredniej koordynacji całości robót związanych z budową stacji przemiału.

§ 10. Zjednoczenia budownictwa miejskiego począwszy od dnia 20 marca 1956 r. będą składały każdego 1-go, 10-go i 20-go dnia miesiąca meldunki o przebiegu prac związanych z budową stacji przemiału, bezpośrednio do Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli — Departament Produkcji Pomocniczej, Warszawa, Pl. Dzierżyńskiego 3/5.

§ 11. Niewykonanie zadań, o których mowa w zarządzeniu, a zwłaszcza dopuszczenie zaniedbania, któreby spowodowało opóźnienie zakończenia budowy stacji przemiału, będą traktowane tak, jak niewykonanie zadań o podstawowym znaczeniu gospodarczym.

§ 12. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1956 r.

2. Jednocześnie traci moc zarządzenie Nr 74 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 9 kwietnia 1955 r. w sprawie realizacji inwestycji związanych z produkcją spoiw z granulowanego żużla wielkopiecowego na mokro (Dz. Urz. MBMiO Nr 7, poz. 61).

Minister w/z. **A. Wolski**

13

ZARZĄDZENIE Nr 16

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 25 stycznia 1956 r.

w sprawie organizacji prac normalizacyjnych.

(L. dz. TE/6/461/56)

W celu zapewnienia warunków niezbędnych do rozwoju działalności normalizacyjnej w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli — zarządza się, co następuje:

§ 1. Nadzór i kordynację prac normalizacyjnych w resorcie prowadzi Wydział Głównego Normalizatora w Zarządzie Techniki, do którego zakresu działania w szczególności należy:

1) Opracowywanie rocznych i wieloletnich planów normalizacji,
2) ustalanie metodyki i techniki prac normalizacyjnych,
3) opracowywanie preliminarzy budżetowych wydatków resortu na działalność normalizacyjną i nadzór nad właściwym wykorzystaniem środków finansowych,
4) podział tematyki i środków finansowych pomiędzy poszczególne komórki normalizacyjne,
5) bieżąca kontrola i nadzór nad pracami komórek normalizacyjnych,
6) sprawdzanie pod względem formalnym projektów norm resortowych przed ustanowieniem ich przez Ministra,
7) opiniowanie — w porozumieniu z Gabinetem Ministra, po uzyskaniu stanowiska komórek normalizacyjnych resortu, — projektów norm państwowych i resortowych, opracowanych poza resortem Ministra Budownictwa Miast i Osiedli,
8) obsługa techniczna działająca przy Zarządzie Techniki Komisji Oceny Projektów Norm (KOPN),
9) koordynacja spraw związanych z wydawnictwem norm resortowych,
10) prowadzenie rejestru norm resortowych oraz kompletów (wzorcowego i roboczych) norm państwowych mających zastosowanie w resorcie oraz nadzór nad ich rozprowadzeniem w resorcie,
11) prowadzenie spraw związanych z bieżącą aktualizacją norm obowiązujących w resorcie,
12) doraźna kontrola wprowadzania i stosowania przez jednostki organizacyjne resortu obowiązujących norm (PN, RN, ZN),
13) koordynacja spraw dotyczących szkolenia normalizatorów,
14) prowadzenie sprawozdawczości z działalności normalizacyjnej resortu w myśl wytycznych Polskiego Komitetu Normalizacyjnego,
15) opracowywanie i opiniowanie (nadsyłanych z zewnątrz) projektów aktów normatywnych z zakresu normalizacji (wg zasad obowiązujących w resorcie),
16) występowanie na zewnątrz resortu w sprawach normalizacji w granicach upoważnień udzielanych przez Ministra (w PKN, PKPG, Urzędzie Rady Ministrów itp.).

§ 2. Powierza się prowadzenie prac normalizacyjnych wyspecjalizowanym komórkom normalizacyjnym w następujących jednostkach organizacyjnych resortu:

1) w Instytucie Budownictwa Mieszkaniowego,
2) w Biurze Studiów i Projektów Wzorcowych Budownictwa Miejskiego,
3) w Centralnym Zarządzie Produkcji Elementów Budowlanych,
4) w Biurze Konstrukcyjno - Technologicznym Sprzętu Budownictwa Miejskiego.

§ 3. Wymienione w § 2 komórki są głównymi organizatorami i wykonawcami prac w powierzonej im dziedzinie a mianowicie:

1) Instytut Budownctwa Mieszkaniowego — w zakresie budownictwa ogólnego w szczególności zaś w zakresie techniki i technologii wykonawstwa (np. wykonanie i odbiór robót itp.),
2) Biuro Studiów i Projektów Wzorcowych Budownictwa Miejskiego — w zakresie norm, związanych z działalnością biur projektowych (np. wytyczne projektowania, obliczenia statyczne itp.),
3) Centralny Zarząd Produkcji Elementów Budowlanych — w zakresie produkcji przemysłowej gotowych elementów budownictwa wielkopłytowego oraz zagadnień związanych z technologią produkcji przemysłowej elementów budowlanych,
4) Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne Sprzętu Budownictwa Miejskiego — w zakresie sprzętu stosowanego w budownictwie miejskim.

§ 4. W szczególności do zakresu działania wymienionych w § 2 komórek normalizacyjnych należy:

1) przygotowywanie tez i wniosków w zakresie założeń do planów rocznych i wieloletnich w dziedzinie normalizacji,
2) zbieranie materiałów do nowelizacji norm w celu stałego ulepszania zawartych w nich postanowień odpowiednio do uzyskiwanych usprawnień w produkcji lub osiągnięć nauki,
3) opracowywanie — w ramach obowiązków służbowych lub w drodze zawieranych umów — tematyki uwzględnionej w planie prac normalizacyjnych — w ramach przyznanych środków finansowych oraz przesyłanie projektów norm w formie ostatecznej do Zarządu Techniki w celu przedstawienia Ministrowi wniosków o ustanowienie norm resortowych (RN) lub skierowanie do Polskiego Komitetu Normalizacyjnego w celu ustalenia Polskich Norm (PN),
4) obsługa techniczna Komisji Oceny Projektów Norm, działającej przy jednostce organizacyjnej, w ramach której istnieje komórka normalizacyjna,
5) przygotowywanie tekstu norm ustanowionych przez Ministra do wydania drukiem,
6) opiniowanie projektów norm państwowych (PN) i resortowych (RN) opracowanych w resorcie i poza resortem Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 5. Poza obowiązkami wymienionymi w § 4:

1) Biuro Studiów i Projektów Wzorcowych Budownictwa Miejskiego, prowadzi wydawnictwo norm resortowych oraz rozsyła je według rozdzielników ustalonych przez centralne zarządy, uzgodnionych z Zarządem Techniki,
2) Centralny Zarząd Produkcji Elementów Budowlanych sprawuje nadzór nad pracami normalizacyjnymi zakładów produkcyjnych, opracowujących normy,
3) Dyrektor centralnego zarządu ustanawia normy zakładowe.

§ 6. Do Zakresu działania służb technicznych centralnych zarządów oraz Zarządu Maszyn i Urządzeń, w których nie przewiduje się moórek normalizacyjnych, należy:

1) kontrola stosowania norm przez nadzorowane jednostki wykonawstwa budowlanego i zgłaszanie ewentualnych wniosków pokontrolnych do Zarządu Techniki,
2) opiniowanie otrzymywanych projektów norm (PN, RN, ZN) w zakresie swej specjalności,
3) prowadzenie wzorcowego i roboczego kompletu norm obowiązujących oraz aktualizowanie tych kompletów,

4) ustalenie rozdzielników do rozsyłania wydrukowanych norm resortowych (RN) nadzorowanym przedsiębiorstwom i nadzór nad właściwym rozesłaniem,
5) kontrola nadzorowanych przedsiębiorstw w zakresie zaopatrzenia w obowiązujące normy państwowe (PN),
6) umożliwianie systematycznego przeszkalania pracowników na kursach normalizacyjnych.

§ 7. Do zakresu działania służb technicznych w przedsiębiorstwach należy:
1) kontrola stosowania na budowach i nadzorowanych zakładach — obowiązujących norm (PN, RN, ZN),
2) pogłębianie znajomości przez pracowników technicznych norm dotyczących zadań przedsiębiorstwa (przez szkolenie, pokazy, kontrole itp.),
3) zaopatrywanie się w normy państwowe, dotyczące zakresu działalności przedsiębiorstwa oraz prowadzenie kompletów norm obowiązujących i aktualizacja tych kompletów.

§ 8. Wymienione w § 2 jednostki organizacyjne powinny poczynić przygotowania do tego, by począwszy od 1956 r. opracowanie części norm przewidzianych w planie tych jednostek, zostało włączone do zadań planowych, wychodząc z założenia, że w ciągu następnych lat opracowywanie norm będzie dokonywane przeważnie w ramach obowiązków służbowych tych jednostek.

§ 9. W związku z przepisami §§ 8, 18 i 19 zarządzenia Nr 6 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 7 stycznia 1956 r. zobowiązuje się:
1) centralne zarządy oraz Zarząd Maszyn i Urządzeń, w których zostały zlikwidowane komórki normalizacyjne, — do wykończenia i przesłania do Zarządu Techniki w terminie do dnia 31 marca 1956 r., projektów wszystkich norm uwzględnionych w planie na 1955 r. które nie przeszły do planu na 1956 r. oraz projektów wszystkich norm przekazanych do poprawienia zgodnie z opinią Polskiego Komitetu Normalizacyjnego i KOPN;
2) Instytut Budownictwa Mieszkaniowego, Biuro Studiów i Projektów Wzorcowych Budownictwa Miejskiego, Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne Sprzętu Budownictwa Miejskiego oraz Centralny Zarząd Produkcji Elementów Budowalnych — do przejęcia zobowiązań wynikających z zawartych przez zlikwidowane komórki normalizacyjne umów, dotyczących opracowania tematyki przewidzianej w planie prac normalizacyjnych resortu na 1956 r., oraz w uzupełnieniu do tego planu — wg rozdzielnika opracowanego przez Zarząd Techniki;
3) Dyrektora Biura Studiów i Projektów Wzorcowych Budownictwa Miejskiego — do wyodrębnienia specjalnej komórki normalizacyjnej z obsadą niezbędną do wykonywania zadań, określonych w §§ 4 i 5;
4) Dyrektora Biura Konstrukcyjno - Technologicznego Sprzętu Budownictwa Miejskiego — do utworzenia odrębnej komórki normalizacyjnej w ramach Biura, powołanej do wykonywania zadań, określonych w § 4;
5) Departament Kadr — do skierowania z dniem 1 kwietnia 1956 r. odpowiednio wykwalifikowanych pracowników do komórek normalizacyjnych w Zarządzie Techniki i Instytucie Budownictwa Mieszkaniowego — w ilości zatwierdzonej przez Ministra na wniosek Dyrektora Zarządu Techniki.

§ 10. 1. Departament Finansów przekaże Zarządowi Administracyjno-Gospodarczemu środki budżetowe na pokrycie kosztów wykończenia prac normalizacyjnych, o których mowa w § 9 ust. 1, oraz związanych z tym kosztów działalności Komisji Oceny Projektów Norm przy centralnych zarządach.
Postanowienia te nie dotyczą Centralnego Zarządu Budownictwa Wojskowego, który likwidację działalności normalizacyjnej będzie finansować ze środków budżetowych przekazanych bezpośrednio z Departamentu Finansów.
2. Należności na opracowanie projektów norm wykonywanych na zlecenie jednostek działających wg zasad rozrachunku gospodarczego należy pokrywać nadal ze środków obrotowych tych jednostek.
3. Środki budżetowe na wykonanie projektów norm przewidzianych w planie 1956 r. Departament Finansów będzie przekazywać jednostkom organizacyjnym, wymienionym w § 2, z wyjątkiem Centralnego Zarządu Produkcji Elementów Budowlanych, którego działalność normalizacyjną finansować będzie Zarząd Administracyjna-Gospodarczy.
4. Centralne zarządy i zarządy objęte scentralizowaną administracją gospodarczą — składają wnioski na prenumeratę i zakup norm do Zarządu Techniki, który jest głównym dysponentem kredytów na działalność normalizacyjną resortu.

§ 11. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1956 r.
2. Jednocześnie tracą moc:
1) zarządzenie Nr 205 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 30 sierpnia 1953 r. w sprawie utworzenia komórek normalizacyjnych w jednostkach wchodzących w skład resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli (Dz. Urz. MBMiO Nr 19, poz. 180) oraz
2) przepisy § 2 zarządzenia Nr 284 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 20 października 1953 r. w sprawie zasad i trybu udzielania w resorcie zleceń na opracowanie projektów norm oraz odbioru od zleceniobiorców opracowanych projektów norm (Dz. Urz. MBMiO Nr 19, poz. 181).

Minister **R. Piotrowski**

14

ZARZĄDZENIE Nr 20

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 26 stycznia 1956 r.

w sprawie przewozów drogą kolejową kruszywa naturalnego.

(L. dz. PM/200/6/56)

W związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 9 stycznia 1956 r. w sprawie zakazu wywożenia koleją żwiru i pospółki poza granicę niektórych województw (Mon. Pol. Nr 2, poz. 22) zarządza się, co następuje:

§ 1. Postanowienie ust. 1 w § 2 zarządzenia Nr 62 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 31 marca 1955 r. w sprawie przewozów drogą kolejową kruszywa naturalnego (Dz. Urz. MBMiO Nr 6, poz. 55) otrzymuje następujące brzmienie:
„1. zabrania się wywożenia koleją kruszywa naturalnego, znajdującego się na terenie:
1) województw: kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, poznańskiego, stalinogrodzkiego, szczecińskiego oraz warszawskiego — poza granice województw, na których terenie się znajdują;
2) m. st. Warszawy i m. Łodzi — poza granice tych miast".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1956 r.

Minister **R. Piotrowski**

15

ZARZĄDZENIE Nr 21

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 26 stycznia 1956 r.

w sprawie współpracy przedsiębiorstw transportowych budownictwa miejskiego z przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi.

(L. dz. CZT/3/231/56)

W celu uregulowania współpracy przedsiębiorstw transportowych z przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się instrukcję, dotyczącą współpracy przedsiębiorstw transportowych budownictwa miejskiego z przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi oraz zakresu działania komórek transportowych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 2. Przedsiębiorstwa transportowe budownictwa miejskiego opracują na podstawie instrukcji, o której mowa w § 1, szczegółowe porozumienia, które zostaną zawarte między przedsiębiorstwami transportowymi budownictwa miejskiego i obsługiwanymi przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1956 r.

Minister **R. Piotrowski**

Załącznik do zarządzenia Nr 21 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 26 stycznia 1956 r.

INSTRUKCJA

dotycząca współpracy przedsiębiorstw transportowych budownictwa miejskiego z przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi oraz zakres działania komórek transportowych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

I. Zasady ogólne.

§ 1. 1. Zadaniem przedsiębiorstwa transportowego budownictwa miejskiego jest wykonywanie usług transportowych na rzecz przedsiębiorstw podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

2. Przedsiębiorstwo transportowe wykonuje wszystkie usługi transportowe, wynikające z potrzeb produkcyjnych przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

3. Przedsiębiorstwa transportowe i przedsiębiorstwa budowlano-montażowe zobowiązane są do ścisłej współpracy w celu wykonania zadań transportowych w sposób ekonomiczny i w ustalonych terminach.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwo transportowe wykonuje usługi transportowe na określonym obszarze działania.

2. Przedsiębiorstwo budowlano-montażowe może być obsługiwane przez jedno lub więcej przedsiębiorstw transportowych.

§ 3. 1. Na usługi transportowe, wykonywane przez przedsiębiorstwo transportowe składają się: usługi przewozowe, usługi spedycyjne, czynności naładunkowe i wyładunkowe oraz przewozy ludzi.

2. Przedsiębiorstwo transportowe wykonuje usługi taborem własnym i obcym.

3. Zapewnienie potrzebnej ilości taboru obcego do pełnego pokrycia potrzeb przewozowych obsługiwanych przez siebie zleceniodawców należy do obowiązków przedsiębiorstwa transportowego, które ponosi odpowiedzialność za pracę tego taboru.

4. Przedsiębiorstwa budowlano montażowe nie mogą kontraktować obcego taboru mechanicznego bez uprzedniego porozumienia się z przedsiębiorstwem transportowym.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwo transportowe obowiązane jest informować przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, na rzecz których pracuje, o swoich możliwościach przewozowych, zwłaszcza w przypadkach posiadanych rezerw w celu ich wykorzystania dla uniknięcia spiętrzeń przewozowych w okresach późniejszych w szczególności w okresie przewozów jesiennych.

2. Przedsiębiorstwo transportowe nie może kwestionować celowości przewozów przed ich wykonaniem, natomiast ma obowiązek przedkładania przedsiębiorstwom budowlano-montażowym swoich uwag i wniosków, dotyczących przewozów wtórnych, krzyżujących się itp., które wpływają na spiętrzanie przewozów i podwyższanie kosztów przewozów w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwo transportowe zastępuje przedsiębiorstwa budowlano-montażowe wobec P.K.P. na podstawie upoważnienia.

2. Przedsiębiorstwo transportowe jest obowiązane do dokonania odbioru i dostarczenia materiałów wg zasad zawartych w instrukcji w sprawie gospodarki i księgowości materiałowej — rozdział II — § 8 (załącznik do zarządzenia Nr 300 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 12 listopada 1953 r.).

3. Pracownicy transportowi odpowiedzialni za odbiór i dostawę materiału obowiązani są zwracać się do odbiorcy materiału o potwierdzenie wykonanej usługi bezpośrednio po jej wykonaniu, a odbiorcy obowiązani są każdorazowo potwierdzać częściowe dostawy.

4. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe nie mogą obciążać przedsiębiorstw transportowych za braki materiałowe, jeżeli cząstkowe dostawy nie były każdorazowo potwierdzane bezpośrednio po ich wykonaniu.

II. Postanowienia szczegółowe.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe składają przedsiębiorstwom transportowym plany potrzeb przewozowych w trybie i na zasadach ustalonych w zarządzeniu Nr 295 Przewodniczącego PKPG z dnia 12 października 1953 r. w sprawie operatywnego planowania przewozu ładunków.

2. W przypadkach korekty planów budowlano-montażowych i wynikających stąd zmian w zadaniach przewozowych, przedsiębiorstwa budowlano-montażowe obowiązane są powiadomić o tym przedsiębiorstwa transportowe co najmniej na 10 dni przed planowanym terminem rozpoczęcia przewozów

3. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe inżynieryjne i instalacyjne, które będą obsługiwane przez dwa lub więcej przedsiębiorstwa transportowe, składają plan potrzeb przewozowych temu przedsiębiorstwu transportowemu, które ma swoją siedzibę w miejscowości będącej siedzibą przedsiębiorstwa budowlano-montażowego.

4. Planowane przez przedsiębiorstwa inżynieryjne i instalacyjne potrzeby przewozowe powinny być przekazane przedsiębiorstwu transportowemu w takim układzie (np. wg województw, odcinki budowlano-montażowe (O.B.M.), by można było łatwo wydzielić zadania przewozowe dla współpracującego przedsiębiorstwa transportowego, obsługującego część przedsiębiorstwa budowlano-montażowego na swoim terenie działania.

5. Przekazanie zadań przewozowych przedsiębiorstwa budowlano-montażowego współpracującemu przedsiębiorstwu transportowemu należy do obowiązku przedsiębiorstwa transportowego, przyjmującego całość zadań od przedsiębiorstwa budowlano-montażowego.

6. Sporządzanie operatywnych planów przewozów i zdolności przewozowej taboru własnego oraz sprawozdawczość w tym zakresie należy do obowiązku przedsiębiorstwa transportowego.

§ 7. 1. Planowanie przewozów kolejowych i żeglugą śródlądową z własnego nadania należy, do obowiązku przedsiębiorstwa budowlano-montażowego, które komunikuje swoje potrzeby w tym zakresie do nadzorującego centralnego zarządu, od którego otrzymuje limity wagonowe.

2. Sprawozdania z wykonania w/w przewozów sporządza przedsiębiorstwo budowlano-montażowe i przesyła nadzorującemu centralnemu zarządowi.

§ 8. 1. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe podają przedsiębiorstwu transportowemu swoje komórki organizacyjne lub osoby upoważnione do udzielania zleceń przewozowych.

2. Przedsiębiorstwo transportowe ustala w porozumieniu z obsługiwanymi przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi swoje jednostki wykonawcze, którym poszczególni zleceniodawcy mają składać konkretne zlecenia na wykonanie usług transportowych.

3. Tryb postępowania i terminy składania zleceń ustalone są w zarządzeniu nr 142 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 28 czerwca 1954 r. w sprawie dokumentacji usług transportu drogowego. (Dz. Urz. MBMiO Nr 14, poz. 93).

4. Wszelkie pilne przewozy, na które nie wpłyną zlecenia do komórek transportowych do godz. 11-ej dnia poprzedzającego wykonanie usługi, powinny być załatwiane taborem oddawanym do dyspozycji przedsiębiorstwom budowlano-montażowym przez przedsiębiorstwo transportowe.

5. Do przewozów drobnicowych, gospodarczych i dystrybucyjnych oddziałów zaopatrzenia robotniczego, przedsiębiorstwo transportowe oddawać będzie samochody do dyspozycji przedsiębiorstwa budowlano-montażowego, których ilość będzie ustalana w okresach dekadowych wspólnie przez przedsiębiorstwo budowlano-montażowe i przedsiębiorstwo transportowe. Samochody te będą oddawane do dyspozycji przedsiębiorstw budowlano-montażowych bez ładowaczy a należność za korzystanie z nich rozliczana wg stawek godzinowych.

6. Przedsiębiorstwa transportowe wykonują usługi własnymi załogami. Przy dorywczych przewozach nie mających charakteru masowego na dalsze odległości do miejscowości lub z miejscowości, w których zleceniodawca prowadzi budowy, sprawa załadunku i wyładunku powinna być uzgodniona między stronami w ten sposób, by uniknąć przewożenia ładowaczy.

7. Przedsiębiorstwa transportowe są obowiązane wykonywać usługi transportowe w miarę posiadanych środków najbardziej odpowiednimi pojazdami dla danego rodzaju i ilości masy towarowej. Z uwagi na brak w resorcie pojazdów o mniejszym tonażu, zleceniodawcy nie powinni żądać do przewozów gospodarczych tylko samochodów mało tonażowych

i nie mogą rościć pretensji gdy przewóz został dokonany środkiem mniej ekonomicznym. O niemożności dostarczenia samochodu żądanej nośności, przedsiębiorstwo transportowe obowiązane jest zawiadomić zleceniodawcę.

8. W przypadku kiedy wykonanie przewozu grozi niebezpieczeństwem dla zdrowia lub życia załogi i zniszczeniem lub uszkodzeniem pojazdu, przedsiębiorstwo transportowe może — do czasu stworzenia odpowiednich warunków — odmówić dokonania usług, powiadamiając o tym jednocześnie przedsiębiorstwo budowlano-montażowe.

§ 9. 1. Załogi transportowe mają obowiązek rozładowania i złożenia materiałów w miejscu wskazanym przez odbiorcę i w sposób przyjęty w budownictwie.

2. Uchybienia załóg transportowych przy przewozach i rozładunkach powinny być bieżąco podawane do wiadomości przedsiębiorstwa transportowego przez przedsiębiorstwo budowlano-montażowe, zwłaszcza przypadki, powodujące szkody gospodarcze.

§ 10. Przedsiębiorstwa Budowlano-montażowe obowiązane są do:

1) zapewnienia należytego stanu dróg, umożliwiających dojazd do miejsca odbioru i składowania masy towarowej,
2) przygotowania masy towarowej do przewozu w miejscu i terminie wskazanym w zleceniu,
3) zorganizowania sprawnego przyjęcia materiałów przez oznaczenie miejsc składowania, oświetlenia, wyznaczenia pracowników upoważnionych do odbioru materiałów i zaopatrzonych w pieczątki z numerem budowy lub magazynu oraz wyznaczenia dyżurów po godzinach pracy, z podaniem do wiadomości przedsiębiorstwu transportowemu,
4) potwierdzania cząstkowej dostawy materiałów bezpośrednio po ich rozładunku (po każdym kursie). Normy czasowe dla rozładunku i załadunku pojazdów są ustalone w zarządzeniu Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 20 sierpnia 1955 r. w sprawie zatwierdzenia norm eksploatacyjnych i instrukcji o przewozie ładunków ciężarowymi pojazdami samochodowymi. (Mon. Pol. Nr 79, poz. 949),
5) stwierdzania w dokumentacji przewozowej przestoi pojazdów i brygad ładunkowych, wynikłych z winy zleceniodawców,
6) dostarczania mechanicznych środków rozładunku dla tych przesyłek, które nie mogą być ręcznie rozładowane — do czasu wyposażenia przedsiębiorstw transportowych w mechaniczne środki rozładunku,
7) wpisywania do dokumentacji przewozowej czynności dodatkowych, które wynikły w toku wykonywania usług przewozowych, a uprzednio nie zleconych,
8) sprawdzania i odnotowywania czasu zgłoszenia się i zwolnienia pojazdów oddanych do dyspozycji przedsiębiorstwa budowlano-montażowego.

§ 11. W przypadkach dużej odległości budów od baz transportowych a małego nasilenia przewozów dla tych budów, w celu uniknięcia zbędnych przebiegów, przedsiębiorstwo transportowe ustala w porozumieniu z przedsiębiorstwem budowlano-montażowym ilość i rodzaj pojazdów, jakie zostaną skierowane okresowo do dyspozycji kierownika robót.

W takich przypadkach kierownik robót (zleceniodawca) obowiązany jest do zapewnienia:

1) miejsca garażowania pojazdów (koni) i ich ochrony,
2) odpłatnego zakwaterowania kierowców, (woźniców),
3) miejscowych ładowaczy, opłacanych w ciężar funduszu płac przedsiębiorstwa transportowego w ilości ustalonej z przedsiębiorstwem transportowym,
4) kontrolowania pracy i prawidłowości zapisów w dokumentacji przewozowej,
5) odpowiednich warunków socjalno-bytowych załogom transportowym na równi z pracownikami budowy.

§ 12. 1. W przypadkach budzących wątpliwości, przedsiębiorstwo transportowe jest obowiązane ustalić komisyjnie przy udziale przedstawiciela przedsiębiorstwa budowlano-montażowego długość tras przewozowych.

2. Ustalenie długości tras powinno nastąpić przed wystawieniem faktur za przewozy.

3. Przy czasowym zamknięciu ruchu kołowego na trasie przejazdu docelowego, za podstawę fakturowania usług przewozowych przyjmuje się najbliższe trasy okrężne uzgodnione ze zleceniodawcą.

§ 13. W celu uniknięcia nieporozumień przy przeliczaniu z jednostek miar na jednostki wagi i odwrotnie, przedsiębiorstwo transportowe ma obowiązek ustalania z przedsiębiorstwem budowlano-montażowym przeciętnych miar (wag), jakie będą przyjmowane do obliczeń przewozowych.

§ 14. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe mają obowiązek informowania przedsiębiorstwa transportowego o dokonanych zamówieniach materiałów masowych, ich wielkościach, terminach i warunkach dostawy oraz uzgadniania z przedsiębiorstwem transportowym rytmiczności dostaw.

§ 15. 1. Przewóz ładunków z wagonów ma pierwszeństwo przed innymi przewozami.

2. W przypadku dużego przybycia wagonów, przedsiębiorstwo transportowe ustala z przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi, które przewozy z dostaw miejscowych lub magazynowych powinny być w danym dniu wykonane, aby uniknąć przestoi na budowach.

3. Przy odbiorze ładunków wagonowych, w przypadku stwierdzenia ubytku lub uszkodzenia materiału, przedsiębiorstwo transportowe obowiązane jest zawiadomić o tym zleceniodawcę (jeśli środki łączności na to pozwalają) niezależnie od wezwania kolei do spisania protokółu. Jeżeli mimo wezwania przedstawiciel kolei się nie zgłosi, przedsiębiorstwo transportowe sporządza protokół we własnym zakresie, w którym zaznacza, że mimo wezwania przedstawiciel kolei się nie zgłosił. Protokóły sporządzone w ten sposób przez przedsiębiorstwo transportowe powinny być honorowane przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe. Zleceniodawcy, jeżeli warunki pozwalają, powinni brać udział w sporządzaniu protokółu.

§ 16. 1. Przedsiębiorstwo budowlano-montażowe ponosi koszty postoju wagonów:

1) gdy wagony, nie mogły być rozładowane w czasie wolnym od postojowego na skutek nieprzygotowania warunków odbioru (brak dojazdu, odbiorców w magazynach lub na budowach, oświetlenia itp.),
2) gdy rozdzielnik na przybyłe wagony nie został przedsiębiorstwu transportowemu dostarczony w terminie ustalonym w powołanym § 8 pkt 3 zarządzenia Nr 142 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 12 listopada 1953 r.,
3) gdy skierowane materiały wg dyspozycji zleceniodawcy nie zostały przez budowę przyjęte.

2. Postojowe z winy zleceniodawców będzie ujmowane w fakturach za przewozy.

§ 17. 1. Na podstawie zgłoszonych potrzeb przewozowych, przedsiębiorstwa budowlano-montażowe wspólnie z przedsiębiorstwem transportowym ustalają, jaką ilość i do jakich prac mogą przedsiębiorstwa budowlano-montażowe zaangażować obcy tabor konny.

2. Kontraktacja obcego taboru konnego w ramach ustalonego limitu przez nadzorujący centralny zarząd, należy do przedsiębiorstwa budowlano-montarzowego.

3. Przedsiębiorstwo budowlano-montażowe odpowiada za celowość zatrudnienia obcego taboru konnego i prawidłowość dokumentacji przewozowej tym taborem. Do obowiązku przedsiębiorstwa budowlano-montażowego należy również składanie sprawozdań nadzorującemu centralnemu zarządowi z przewozów tym taborem i wykorzystania limitów.

4. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe mogą występować do nadzorujących centralnych zarządów o zwiększenie limitu na obcy tabor konny tylko po uprzednim ustaleniu możliwości przewozowych z przedsiębiorstwem transportowym.

§ 18. 1. Należności za dokonane usługi transportowe oblicza się wg obowiązujących taryf.

2. Na podstawie złożonego planu potrzeb transportowych przez przedsiębiorstwo budowlano-montażowe, przedsiębiorstwo transportowe ustala wartościowy plan usług transportowych na dany miesiąc i podaje go do wiadomości przedsiębiorstwa budowlano-montażowego.

3. W ramach ustalonego wartościowego planu usług, przedsiębiorstwa budowlano-montażowe obowiązane są przekazywać przedsiębiorstwu transportowemu należności planowymi przelewami z góry co 5 dni w wysokości 1/6 wartości miesięcznego planu świadczonych usług.

4. Rozliczenie faktycznie wykonanych usług na rzecz usługobiorców następuje dwa razy w miesiącu na podstawie składanych bieżąco faktur. Różnice, wynikające przy rozliczeniu, przedsiębiorstwa budowlano-montażowe przekazują lub potrącają przy najbliższym planowym przelewie.

5. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe i przedsiębiorstwa transportowe obowiązane są do zawarcia szczegółowego porozumienia dotyczącego rozliczeń wg instrukcji NBP Nr b/3 (rozliczenia planowe IV C.).

§ 19. 1. Samochody osobowe pozostają na etatach przedsiębiorstw budowlano-montażowych i stanowią ich własność. Gospodarkę tymi samochodami, prowadzi przedsiębiorstwo budowlano-montażowe.

2. Przedsiębiorstwo transportowe ma obowiązek dokonywania odpłatnie obsługi technicznej samochodów osobowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, na wniosek zgłoszony przez te przedsiębiorstwa.

3. Przedsiębiorstwo transportowe ma obowiązek:

1) odstępowania odpłatnie materiałów pędnych do samochodów osobowych w ilościach ustalonych na podstawie przydzielonego limitu kilometrów przebiegu,

2) dokonywania zakupu ogumienia do samochodów osobowych przydzielonych przedsiębiorstwu budowlano-montażowemu,

3) ułatwiania zakupów części zamiennych do samochodów osobowych.

§ 20. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe obowiązane są do realizowania dla przedsiębiorstw transportowych przydziałów na artykuły reglamentowane i bilansowane w drodze składania zamówień u dostawców w ramach otrzymanych i scedowanych przez przedsiębiorstwo transportowe przydziałów.

§ 21. Przedsiębiorstwo transportowe obowiązane jest do organizowania comiesięcznych narad z przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi w celu omawiania trudności w realizacji zadań przewozowych i niedociągnięć występujących we wzajemnej współpracy oraz wspólnie z przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi podejmowania uzgodnionych wniosków co do sprawniejszego wykonania zadań przewozowych.

III. Do zakresu działania komórki transportowej w przedsiębiorstwie budowlano montażowym, obsługiwanym przez przedsiębiorstwo transportowe budownictwa miejskiego należy:

1) opracowywanie planów potrzeb i zadań przewozowych i przekazywanie ich we właściwym terminie przedsiębiorstwu transportowemu,

2) koordynacja dostaw materiałów z działami: wykonawstwa, zaopatrzenia i produkcji pomocniczej oraz bieżące informowanie przedsiębiorstwa transportowego co do ilości, specyfikacji i terminów dostaw materiałów,

3) planowanie przewozów kolejowych i żeglugą śródlądową z własnego nadania oraz sporządzanie sprawozdań w tym zakresie,

4) nadzór nad przygotowaniem i zapewnieniem odpowiednich warunków do pracy pojazdów na budowach (drogi, oświetlenie itp.) oraz do właściwego i sprawnego odbioru materiałów,

5) utrzymywanie stałej łączności z przedsiębiorstwem transportowym i załatwianie wszelkich interwencji powstałych na tle współpracy z przedsiębiorstwem transportowym,

6) ustalanie z działem wykonawstwa i przedsiębiorstwem transportowym ilości potrzebnego taboru konnego obcego oraz pojazdów mechanicznych do przewozów wewnętrznych i gospodarczych,

7) kontraktacja obcego taboru konnego w ilościach i miejscowościach ustalonych z przedsiębiorstwem transportowym, kontrola celowości zatrudnienia i wykorzystania tego taboru, kontrola rachunków i sprawozdawczość w tym zakresie,

8) nadzór nad gospodarką samochodami osobowymi i gospodarką limitami kilometrowymi,

9) stawianie wniosków w zakresie potrzeb transportu przy organizacji placów budów,

10) analiza kosztów transportu w produkcji budowlano-montożowej i podejmowanie środków zaradczych w celu ich obniżenia.

16

ZARZĄDZENIE Nr 30

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 4 lutego 1956 r.

w sprawie utworzenia funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

(L. dz. Fi/3/100/56)

W wykonaniu postanowień dekretu z dnia 18 lutego 1955 r. o funduszu zakładowym i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1955 r. w sprawie wykonania dekretu o funduszu zakładowym (Dz. U. Nr 9, poz. 52 i 58) oraz zarządzenia Nr 376 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1955 r. w sprawie odpisów na fundusz zakładowy (Mon. Pol. Nr 120, poz. 1584) zarządza się, co następuje:

§ 1. W przedsiębiorstwach przemysłowych (zakłady produkcji betonów i elementów budowlanych, zakłady stolarki budowlanej, warsztaty remontowe sprzętu) działających według zasad rozrachunku gospodarczego, nadzorowanych przez Centralny Zarząd Produkcji Elementów Budowlanych, Zarząd Maszyn i Urządzeń i Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego - Warszawa tworzy się fundusz zakładowy z części zysku wygospodarowanego przez te przedsiębiorstwa.

§ 2. 1. Na fundusz zakładowy przeznacza się 0,5% planowanego funduszu płac, oraz 20% ponadplanowego zysku lub kwoty, o którą zmniejszono planową stratę w przypadkach osiągnięcia wyników lepszych od planowanych.

2. Łączna roczna kwota odpisu na fundusz zakładowy nie może przekroczyć dla poszczególnego przedsiębiorstwa 3% planowego funduszu płac.

§ 3. 1. Odpisów na fundusz zakładowy i akumulację środków w wysokości tych odpisów należy dokonywać w przedsiębiorstwach, które:
— wykonają plan produkcji towarowej w cenach zbytu oraz ustalonym asortymencie,
— wykonają plan obniżki kosztów produkcji porównywalnej w stosunku do roku ubiegłego i nie przekroczą planu kosztów produkcji (porównywalnej i nieporównywalnej),
— osiągną co najmniej planowy zysk lub nie przekroczą planowej straty.

2. W uzasadnionych przypadkach poszczególne przedsiębiorstwa na podstawie indywidualnych wniosków centralnych zarządów, zatwierdzonych przez Ministra Budownictwa Miast i Osiedli mogą być uprawnione do tworzenia funduszu zakładowego w przypadku wykonania planu produkcji globalnej w cenach bieżących zamiast planu produkcji towarowej w cenach zbytu przy zachowaniu pozostałych warunków określonych w ust. 1.

§ 4. Dokonanie odpisów na fundusz zakładowy podlega zatwierdzeniu przez właściwy centralny zarząd.

§ 5. Przedsiębiorstwa przemysłowe będące w budowie, mogą być zwolnione z obowiązku tworzenia funduszu zakładowego na podstawie indywidualnych wniosków centralnych zarządów, zatwierdzonych przez Ministra.

§ 6. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1956 r.

Minister **R. Piotrowski**

17

ZARZĄDZENIE Nr 28

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 3 lutego 1956 r.

w sprawie ograniczenia wstępu na budowy i samowolnego zajmowania mieszkań.

(L. dz. TE/1/936/56)

§ 1. W zarządzeniu Nr 23 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 1 lutego 1954 r. w sprawie ograniczenia wstępu na budowy i samowolnego zajmowania mieszkań (Dz. Urz. MBMiO Nr 3, poz. 15) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 7 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku dopuszczenia do samowolnego zajęcia mieszkań przed całkowitą likwidacją placu budowy i formalnym przekazaniem zajmowanych terenów, przedsię-

biorstwo budowlano-montażowe może być decyzją Ministra Budownictwa Miast i Osiedli pozbawione przydziału służbowych izb mieszkalnych otrzymywanych z przydziałów kwartalnych".

2) Dotychczasowe przepisy §§ 7, 8 i 9 otrzymują numerację „8", „9" i „10".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 3 lutego 1956 r.

Minister **R. Piotrowski**

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

w **Nr 46** z 30.XII.55 r. **poz. 309** dekret z 21.XII.55 r. o zmianie przepisów postępowania karnego.

poz. 310 dekret z 21.XII.55 o zmianie przepisów wojskowego postępowania karnego.

W Nr 47 z 31.XII.55 r. **poz. 316** rozporządzenie Rady Ministów z 7.XII.55 r. w sprawie tablic i pieczęci urzędowych.

W Nr 1 z 14.I.56 r. **poz. 2** rozporządzenie Ministrów Transportu Drogowego i Lotniczego, Spraw Wewnętrznych i Obrony Narodowej z 9.XII.55 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z 27.X.37 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

W Nr 2 z 25.I.56 r. **poz. 11** dekret z 18.I.56 r. o ograniczeniu dopuszczanlości rozwiązywania umów o pracę bez wypowiedzenia oraz o zabezpieczeniu ciągłości pracy.

Poz. 13 dekret z 18.I.56 r. o zmianie niektórych przepisów postępowania cywilnego.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W nr 119 z 15.XII.55 r. **poz. 1575** zarządzenie Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego z 1.XII.55 r. w sprawie wprowadzenia norm ubytków naturalnych produktów ziemniaczanych i ziarna kakaowego w magazynowaniu.

Poz. 1577 zarządzenie Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z 25.X.55 r. zmieniające zarządzenie z 19.XI.52 r. w sprawie wykorzystania próżnych przebiegów ciężarowych pojazdów samochodowych w transporcie między osiedlami.

Poz. 1579 zarządzenie Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z 31.X.55 r. w sprawie trybu postępowania przy ustalaniu cen.

W Nr 120 z 17.XII.55 r. **poz. 1583** uchwałę Prezydium Rządu Nr 955 z 10.XII.55 r. w sprawie sądów koleżeńskich w zakładach pracy.

Poz. 1584 zarządzenie Nr 376 Prezesa Rady Ministrów z 9.XII.55 r. w sprawie odpisów na fundusz zakładowy.

Poz. 1585 zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z 26.XI.55 r. w sprawie wielkości działek pod budowę domków jednorodzinnych dla spółdzielni mieszkaniowych.

Poz. 1587 zarządzenie Ministra Szkolnictwa Wyższego z 28.XI.55 r. zmieniające zarządzenie z 23.VIII.55 r. w sprawie współpracy szkół wyższych z jednostkami gospodarki uspołecznionej, urzędami i instytucjami w zakresie prac naukowo-badawczych i naukowo-usługowych.

W Nr 122 z 21.XII.55 r. **poz. 1597** uchwałę Nr 911 Rady Ministrów z 12.XI.55 r. w sprawie zasad wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonaleń technicznych i usprawnień.

Poz. 1598 zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. z 10.XII.55 r. w sprawie zasad premiowania i wynagradzania za pomoc techniczną przy opracowywaniu pracowniczych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonaleń technicznych i usprawnień.

Poz. 1599 zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. z 10.XII.55 r. w sprawie zasad organizacji wynalazczości pracowniczej.

Poz. 1600 zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. z 10.XII.55 r. w sprawie brygad racjonalizatorskich.

W Nr 123 z 23.XII.55 r. **Poz. 1603** zarządzenie Nr 383 Prezesa Rady Ministrów z 14.XII.55 r. w sprawie przyjmowania przez pracowników jednostek nadrzędnych prac zleconych od jednostek podległych.

Poz. 1605 zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 6.XII.55 r. w sprawie zatrudnienia inwalidów wojskowych.

W Nr 124 z 28.XII.55 r. **Poz. 1618** zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z 1.XII.55 r. w sprawie trybu i warunków uruchomienia oraz zasad prowadzenia bufetów przyzakładowych i studenckich.

Poz. 1619 Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z 6.XII.55 r. w sprawie udzielania zezwoleń na przekraczanie odległości dozwolonego przewozu w ciężarowym transporcie samochodowym między osiedlami.

KOMUNIKAT II

Wydane zostały, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 9

z 16.I.1956 r. L. dz. Pl/4/18/56 w sprawie uchylenia obowiązku prowadzenia przez centralne zarządy budowlano-montażowe tabel graficznych podstawowych wskaźników planu i jego wykonania dla nadzorowanych przedsiębiorstw.

Zarządzenie Ministra Nr 11

z 18.I.1956 r. L. dz. CZZ/1-a/56 w sprawie nadesłania danych o stanie zapasów niektórych materiałów na dzień 31.XII.1955 r.

Zarządzenie Ministra Nr 12

z 20.I.1956 r. L. dz KS/109/56 w sprawie wprowadzenia zmian i uzupełnień do branżowego planu kont dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

Zarządzenie Ministra Nr 13

z 23.I.1956 r. L. dz. ZZR-DO-1-XIV-29-40/56 w sprawie przekazania gospodarstw rolnych Toczyska Czortki i Bałki pow. Sokołów Podlaski.

Zarządzenie Ministra Nr 14

z 23.I.1956 r. L. dz. ZZR-DO-1-XIV-8-22/56 w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego Zastów-Zasławice pow. Kraków.

Zarządzenie Ministra Nr 15

z 24.I.1956 r. L. dz. ZAG-IV/408/56 w sprawie gospodarki znaczkami pocztowymi w zarządzie centralnym Ministerstwa oraz centralnych zarządach i zarządach objętych scentralizowaną administracją gospodarczą.

Zarządzenie Ministra Nr 17

z 25.I.1956 r. L. dz. CZT/ZE/33/229/56 w sprawie ograniczenia korzystania z transportu konnego w jednostkach organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

Zarządzenie Ministra Nr 18

z 26.I.1956 r. L. dz. GM/3/56 w sprawie powołania w Ministerstwie Budownictwa Miast i Osiedli Rady Naukowo-Technicznej.

Zarządzenie Ministra Nr 19

z 27.I.1956 r. L. dz. GM/3/290/56 w sprawie odbioru od wykonawcy budynku mieszkalnego w Warszawie na Bielanach przy ul. Schroegera Nr 75/81.

Zarządzenie Ministra Nr 22

z 28.I.1956 r. L. dz. GM/3/289/56 w sprawie odbioru od wykonawcy części mieszkalnej w budynku mieszkalno-biurowym w Warszawie-Grochów II, część III, blok B.

Zarządzenie Ministra Nr 23

z 30.I.1956 r. L. dz. KA/W2/1/56 w sprawie organizacji służby kadrowej w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

Zarządzenie Ministra Nr 24

z 31.I.1956 r. L. dz. Pl/1/4182/55 w sprawie planów kwartalnych.

Zarządzenie Ministra Nr 25

z 1.II.1956 r. L. dz. GM/3/335/56 w sprawie odbioru od wykonawcy Domu Młodej Kadry.

Zarządzenie Ministra Nr 26

z 12.I.1956 r. L. dz. GM/3/83/56 w sprawie ostatecznego odbioru od wykonawcy budynku biurowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli przy Placu Dzierżyńskiego Nr 5 w Warszawie.

Zarządzenie Ministra Nr 27

z 4.II.1956 r. L. dz. TE/5/484/56 w sprawie scentralizowania służb wynalazczości.

Zarządzenie Ministrów: Państwowych Gospodarstw Rolnych i Budownictwa Miast i Osiedli.

z 21.XII.1955 r. w sprawie przekazania gospodarstwa Kucice z obiektem Chruścin, pow. Płońsk.

Okólnik Ministra Nr 1

z 19.I.1956 r. L. dz. Pl/3/169/56 w sprawie dokonywania korekty planów miesięcznych.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 8

z 20.I.56 r. L. dz. Pl/2/56 w sprawie akcji aktualizacji zaleceń oraz zasad prowadzenia robót w I kwartale 1956 r.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 9

z 20.I.1956 r. L. dz. Pl/4/19/56 w sprawie ewidencjonowania sprawozdawczości budownictwa uprzemysłowionego.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 10

z 31.I.1956 r. L. dz. Pl/4/327/56 w sprawie wewnątrzresortowej sprawozdawczości rzeczowej z produkcji budowlano-montażowej obowiązującej w 1956 r.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 12

z 6.II.1956 r. L. dz. GM/2/9-14/56 w sprawie rozsyłania aktów normatywnych.

Podaje się do wiadomości, że za prenumeratę Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli należy wpłacać do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie, na rachunek **Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli— Zarząd Administracyjno-Gospodarczy** Nr 1529-91-134, część 6, dział 5, rozd. 19.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli prenumerata roczna — 36 zł. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski Warszawa, **Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli** Nr 1529 — 91 — 134 część 6, dział 5, rozdział 19, wpływy **z wydawnictw. —**

Cena 4 zł

P. W. W. R. N. — Warszawa 1954.

Druk. Akcydens., W-wa, Tamka 3. 3500. Zam. 321 z dnia 13.II.56 r. Podpis do druku 5.III.56 r. Druk ukończono 10.III.56 r. Obj. 1 ark. druk. Pap. gazet. 61 × 86/50 g. B-7-23043.

ODBIORCA: